

عنوان مقاله:

تبیین رابطه حملونقل زیرزمینی و توسعه شهری پایدار

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

اصغر مولائی - کارشناس معماری و کارشناس ارشد شهرسازی - طراحی شهری دانشگاه علم و صنعت ایران؛ دانشجوی دکتری شهرسازی
دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

امروزه توسعه زیرزمینی شهرها، استفاده از تمامی قابلیت‌های زیرزمینی، به عنوان ثروتی دست‌نخورده، برای تأمین نیازهای فضایی و عملکردی، حل مسائل زیست محیطی، ترافیکی، و بطور کلی توسعه پایدار شهری می‌باشد. نیاز حیاتی شهرها به زیرساخت‌های شهری و نیز آسیب‌پذیری شهرهای بزرگ به ویژه مراکز این شهرها در مواقع بحرانی، کمبود فضا برای پارکینگ، آلودگی‌های زیست محیطی شهرهای معاصر را با مسأله مواجه نموده است. هدف این مقاله مطالعه رابطه حمل و نقل زیرزمینی با توسعه پایدار شهری می‌باشد. فضاهای زیرسطحی با دارا بودن قابلیت‌های مثبتی از قبیل ثبات دمایی، مخفی بودن، استحکام و مقاومت بالاع می‌تواند با جایدهی زیرساخت‌های شهری به ویژه شبکه‌های حمل و نقلی در ارتقای پایداری آن‌ها مفید واقع شوند. تحقیق حاضر ضمن بررسی سوابق حمل و نقل زیرزمینی، به مطالعه قابلیت‌های این فضاها از دیدگاه توسعه پایداری شهری می‌پردازد. توسعه حمل و نقل زیرزمینی با جبران کمبود فضاهای سبز و باز در شهرهای بزرگ و حل مسائل ترافیکی و زیست محیطی، و نیز جلوگیری از رشد پراکنده شهرها، می‌تواند در راستای اهداف توسعه پایدار شهری بکار گرفته شود.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل زیرزمینی، توسعه زیرسطحی شهری، توسعه پایدار شهری، فضاهای زیرسطحی، زیرساخت‌های شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/259543>

